

Wvvgz klachtencommissie

FPA Den Haag, Den Haag

Beslissing inzake de klacht d.d. 20 mei 2020 van [klager]

Inleiding

Samenstelling van de klachtencommissie (*hierna: de commissie*):

- [voorzitter], voorzitter;
- [psychiater-lid], psychiater;
- en [algemeen lid], algemeen lid.

Ambtelijke ondersteuning werd verleend door [ambtelijk secretaris].

De commissie heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift d.d. 20 mei 2020 van [klager] (*hierna: klager*), door de commissie ontvangen op 25 mei 2020;
- het klaagschrift d.d. 22 april 2020 van klager, door de commissie ontvangen op 3 juni 2020;
- de schriftelijke reactie d.d. 2 juni 2020 van [VOV] (*hierna: verweerder 1*) en [VOV] (*hierna: verweerder 2*), verzorgend, opvoedkundig en verplegend personeel (VOV), op de klacht d.d. 20 mei 2020;
- de schriftelijke reactie d.d. 3 juni 2020 van {GZ-psycholoog}, GZ-psycholoog (*hierna verweerder 3*) op de klacht d.d. 20 mei 2020;
- de schriftelijke reactie d.d. 10 juni 2020 van verweerder 3 op de klacht d.d. 22 april 2020;
- de beschikking rechterlijke machtiging (RM) d.d. 28 november 2019;
- de rapportages over de periode 15 mei 2020 tot en met 21 mei 2020;
- de beschikking crisismaatregel (CM) d.d. 21 mei 2020;
- de brief interne verwijzing d.d. 26 mei 2020;
- het behandelplan (concept) d.d. 26 mei 2020;
- de ter zitting verstrekte schriftelijke toelichting bij het klaagschrift door de patiëntvertrouwenspersoon (PVP).

Op 5 juni 2020 heeft klager de commissie via zijn PVP, laten weten dat hij bij de planning van de zitting graag rekening wilde houden met vakantieverlof van de PVP. De zitting is in overleg met klager en zijn PVP ingepland op 18 juni 2020. De commissie heeft klager en zijn PVP medegedeeld dat de commissie in verband met deze zittingsdatum niet binnen de termijn van vier weken op de klacht zou kunnen beslissen. Klager heeft hiermee ingestemd.

Op 16 juni 2020 heeft klager de commissie via zijn PVP laten weten dat hij alleen de klacht d.d. 20 mei 2020 ter zitting door de commissie wilde laten behandelen. De overige klachten zijn op 16 juni 2020 door klager ingetrokken. Deze klachten zijn door de commissie vanaf laatstgenoemde datum buiten beschouwing gelaten.

Partijen zijn in elkaars bijzijn gehoord tijdens een hoorzitting gehouden bij de FPA Utrecht op 18 juni 2020, alwaar zijn verschenen:

- klager: [klager];
- de patiëntvertrouwenspersoon: [PVP], PVP als vervanger van [PVP];
- verweerder 3: [GZ-psycholoog], GZ-psycholoog bij FPA Den Haag.

Bij de zitting was als begeleider van klager aanwezig: [zorgondersteuner], zorgondersteuner.

De commissie heeft ter zitting aan klager en zijn PVP voorgesteld dat de commissie klager binnen twee weken na de zitting schriftelijk over de gegrondheid van zijn klacht in kennis zal stellen. Klager en zijn PVP hebben hiermee ingestemd.

1. Het klaagschrift

Op 25 mei 2020 heeft de klachtencommissie een klaagschrift van klager ontvangen. Het klaagschrift houdt het volgende in:

Klager heeft op 19 mei 2020 doorgegeven aan verweerder 1 dat zijn RM die dag afliep en dat hij niet op vrijwillige basis wilde blijven. Op 20 mei 2020 heeft klager aan verweerder 1 en verweerder 2 doorgegeven dat hij vrijgelaten wilde worden. Verweerder 2 zou daarvoor hebben gebeld. Klager werd op onvrijwillige basis vastgehouden. Volgens de nieuwe wet kan klager alleen met een beschikking onvrijwillig vastgehouden worden. Er zou worden teruggekoppeld op het telefoontje van verweerder 2, maar klager heeft niets vernomen. Klager dient een klacht in over de onvrijwillige vasthouding zonder beschikking of zorgmachtiging.

Op 18 juni 2020 heeft de PVP een schriftelijke toelichting op het klaagschrift aan verweerder 3 en de leden van de commissie uitgereikt. Deze schriftelijke toelichting houdt het volgende in:

Klager beklagt zich over het feit dat hij gedwongen opgenomen is geweest nadat de rechterlijke machtiging, op basis waarvan hij bij de FPA Den Haag van Fivoor verbleef, was afgelopen. Momenteel verblijft klager voor een time out op de FPA Utrecht van Fivoor.

Klager was tot voor kort opgenomen bij FPA Den Haag van Fivoor met een RM. Deze expireerde op 19 mei jl. In het verweerschrift van de behandelaar staat dat vanaf 21 mei 05:00 uur een crisismaatregel van kracht is. Echter, uit rapportage in het EPD van cliënt blijkt dat dat het moment is dat cliënt beoordeeld is door de onafhankelijk psychiater van de crisisdienst. De crisismaatregel is vervolgens bekrachtigd op 21 mei om 10:44 uur.

Klager is niet akkoord gegaan met een vrijwillig verblijf op de FPA. Zodra hem duidelijk was dat de maatregel op basis waarvan hij gedwongen was opgenomen zou aflopen, heeft cliënt aangegeven naar huis te willen. Er zou met hem gesproken worden naar aanleiding van zijn wens om de instelling te verlaten. Dit is niet gebeurd. Pas toen hij de volgende dag rond 17:00 uur opnieuw zei naar huis te willen, werd er gereageerd en is de crisisdienst ingeschakeld. Klager was vanaf 20 mei 0:00 uur tot 20 mei 18:00 uur opgenomen op de FPA zonder dat er een maatregel gold. Op 20 mei heeft de crisisdienst om 18:00 uur aangegeven dat er verplichte zorg aan cliënt gegeven kon worden. Tijdelijke verplichte zorg voorafgaand aan een crisismaatregel mag maximaal achttien uren voorafgaand aan de bekrachtiging van die crisismaatregel plaatsvinden. In het verweerschrift van de behandelaar staat dat de verplichte zorg is ingegaan op 20 mei om 18:00 uur. De crisismaatregel is vervolgens bekrachtigd op 21 mei om 10:44 uur.

Vanaf het moment dat de klager in de middag van 19 mei aan de begeleiding heeft gezegd dat hij naar huis wilde, is hij onrechtmatig tegen zijn wil in de kliniek vastgehouden. Er is geen juridische grondslag geweest voor verplichte zorg van 0:00 uur tot 18:00 uur op 20 mei. Zoals de behandelend psychiater op 19 mei rapporteert, dient een crisismaatregel te worden aangevraagd wanneer de cliënt een ontslagwens uit. Dit is echter pas een dag later gedaan.

Klager is van mening dat er door de zorgverantwoordelijke is gehandeld in strijd met de eisen die de Wvz aan verplichte zorg stelt. Ik verzoek de klachtencommissie derhalve om de klacht van klager gegrond te verklaren en hem een billijke schadevergoeding toe te kennen.

2. Zienswijze van behandelaar

Op 2 juni 2020 heeft de klachtencommissie een schriftelijk reactie ontvangen van verweerders 1 en 2. Deze reactie houdt het volgende in:

Klager verbleef op 19 mei jl. vrijwillig op de FPA te Den Haag. Dat was verweerders 1 en 2 bekend. Hij is de 19e door zijn behandelaren (waaronder verweerder 3) beoordeeld en heeft in dat gesprek aangegeven dat hij vrijwillig wilde blijven. Die avond heeft hij aan verweerder 1 en een collega gezegd dat hij vrijwillig was en dus weg zou kunnen gaan. Hierover hebben zij hem toen geadviseerd om het de volgende dag met een behandelaar te bespreken. Daarmee ging hij akkoord. Er is op geen enkel moment dwang hierbij uitgevoerd.

Op 20 mei uitte klager gedurende de dag geen ontslagwens. Hij heeft meegedaan aan het programma. Vervolgens gaf klager om 17:15 uur aan dat hij alsnog met ontslag wilde. Hierop is verweerder 2, in overleg gegaan met zijn regiebehandelaar (verweerder 3). Deze heeft daarop direct de crisisdienst gevraagd om hem te beoordelen. De crisisdienst heeft vervolgens een crisismaatregel noodzakelijk geacht.

Verweerders zien het verblijf van klager op 19 en 20 mei, tot hij in de namiddag een ontslagwens uitte, als vrijwillig. Op het moment dat klager een ontslagwens uitte op de 20e is er direct een beoordeling gevraagd van de crisisdienst en is klager dus onder tijdelijk verplichte zorg op de afdeling gebleven, waarna een crisismaatregel is afgegeven.

Op 3 juni 2020 heeft de klachtencommissie een schriftelijk reactie ontvangen van verweerder 3. Deze reactie houdt het volgende in:

Klager verbleef voorafgaande aan het aflopen van de RM, in afzondering i.v.m. het gooien van hete koffie in het gezicht van een medewerker/vov op unit 2, [unit 2]. Tijdens deze dagen heeft verweerder 3 klager dagelijks bezocht ter beoordeling van diens psychische gesteldheid.

Na het terugplaatsen naar de reguliere afdeling heeft verweerder 3 klager medegedeeld dat er een verzoek tot tijdelijke overplaatsing naar het FHIC was aangevraagd ter stabilisering en het verkrijgen van nieuwe behandelmogelijkheden/omgangs- en bejegeningadviezen voor betrokkene. Klager heeft hiermee ingestemd. Tevens heeft verweerder 3 klager geïnformeerd (in het bijzijn van de afdelingsarts en VOV) dat per 19 mei zijn RM afliep dat hij op vrijdag 22 mei 2020 een zitting heeft ter beoordeling van de aangevraagde zorgmachtiging (ZM). In de tussenliggende periode is de juridische status daarmee vrijwillig geworden. Dit begreep klager, maar hij reageerde hier inhoudelijk niet op.

Naar verweerder 3 begreep, en ook terug te lezen is in de dagrapportage, heeft klager de avond van 19 mei aangegeven bij de VOV dat hij begrepen had dat hij vrijwillig was opgenomen en geïnformeerd of hij hierdoor de afdeling mocht verlaten. Er is door de VOV aan klager uitgelegd dat het hem verstandig leek om dit de dag erna met de behandelaar te bespreken. Hiermee heeft klager ingestemd. De volgende dag, 20 mei, heeft klager deelgenomen aan het dagprogramma en geen contact gezocht met een behandelaar over de inhoud van zijn vrijwillige opname.

Rond 17:00 uur (zo valt ook terug te lezen in de dagrapportage) heeft klager bij verweerder 1 aangegeven dat hij een ontslagwens had. Hier is op gereageerd door met verweerder 3 contact op te nemen. Dit contact was om 17:15 uur. Gezien het gevaarscriterium heeft verweerder 3 hierop de

crisisdienst gebeld. Daar het erg druk was heeft verweerder 3 in eerste instantie de naam van klager en zijn eigen naam en telefoonnummer moeten achterlaten zodat de crisisdienst verweerder 3 z.s.m. zou kunnen terugbellen. Dit gebeurde om 17:30 uur. In het telefonisch onderhoud heeft verweerder 3 de situatie uitgelegd. Op basis van de verstrekte informatie (dit is in het elektronisch patiëntendossier (EPD) gerapporteerd), heeft de crisisdienst om 18:00 uur de verplichte zorg laten ingaan. Er werd aangegeven dat er een grote drukte in de toestroom van aanvragen was en dat de fysieke beoordeling mogelijk zelfs na middernacht zou kunnen plaatsvinden. Dit heeft verweerder 3 aan de afdeling medegedeeld en is door hen aan klager laten uitleggen. Verweerder 3 kreeg de terugkoppeling dat dit akkoord was bij klager.

De volgende ochtend begreep verweerder 3 dat de definitieve CM om 5:00 uur was ingegaan. De vrijdag van de zitting is een ZM afgegeven aan klager. Terugkijkend is verweerder 3 van mening dat klager goed is geïnformeerd over zijn status en dit begrepen heeft. Dat klager op zijn adviesvraag voldoende is geïnformeerd en verwezen naar de behandelaar. Dat op het moment dat klager een ontslagwens uitte adequaat is gehandeld door VOV. En dat verweerder de geëigende procedures heeft doorlopen die gelden bij de aanvraag en afhandeling van een CM beoordeling.

Evaluerend denkt verweerder 3 dat op het moment dat klager het advies kreeg om e.e.a. te bespreken met de behandelaar dit door het zorgpersoneel ook doorgegeven had kunnen worden aan de behandelaar en dit niet enkel aan het initiatief van klager had moeten worden overgelaten (ook al was het wel gerapporteerd in het epd).

Daarnaast denkt verweerder 3 dat hij als behandelaar klager zelf had kunnen uitleggen dat de verplichte zorg was afgegeven door het crisisteam en dit niet door de VOV had moeten laten doen. Daarmee heeft verweerder 3 een kans gemist om zelf een beeld van de situatie te kunnen vormen (ondanks dat de VOV een goed beeld had weergegeven). Echter deze twee punten waren niet inhoudelijk waar de klacht over gaat en niet gericht tegen verweerder 3 als persoon maar zijn slechts illustratief voor de zorgvuldigheid waarmee er binnen de FPA wordt gewerkt.

3. Bespreking ter zitting

3a. Toelichting door klager:

Op 19 mei heeft klager aan verweerder 1 gevraagd om vrijgelaten te worden. Verweerder gaf aan dat klager moest wachten tot de psychiater er zou zijn. Klager heeft gezegd dat hij niet wilde wachten en vrijgelaten wilde worden. De volgende dag heeft klager het weer gevraagd, maar hij heeft die dag geen psychiater of psycholoog gesproken. Klager heeft op 19 mei al aangegeven dat hij met ontslag wilde.

Dat verweerder 3 in de afzonderingskamer zou hebben gezegd dat klager vrijwillig in de kliniek verbleef, klopt niet. Op 19 mei liep de RM nog. Klager heeft tegen verweerder 1 gezegd dat hij vrijgelaten wilde worden, maar deze wilde klager niet vrijlaten. Klager is vastgehouden terwijl hij vrijgelaten wilde worden, de RM was verlopen en er was geen CM aangevraagd.

3b. Toelichting door de PVP:

In de praktijk maakt het misschien niet uit of de CM op 19 of op 20 mei was aangevraagd, maar feit is dat klager vanaf 00:00 uur 's-nachts tot 6 uur 's-avonds onrechtmatig en tegen zijn wil in de FPA verbleef.

Klager is van mening dat hij heeft gezegd dat hij vrijgelaten wilde worden en dat het personeel een gesprek zou regelen met de behandelaar. In afwachting van dat gesprek heeft klager inderdaad het dagprogramma gevolgd.

3c. Toelichting door verweerder:

Verweerder 3 is twee weken de regiebehandelaar van klager geweest bij de FPA Den Haag. Verweerder 3 heeft klager op 19 mei gesproken toen klager vanuit de afzonderingskamer naar de afdeling ging. Verweerder 3 heeft toen uitgelegd dat het verblijf van klager op de FPA in feite de status van 'vrijwillig' had. Klager begreep dat. Hij heeft toen niet aangegeven dat hij weg wilde.

De dag erna hoorde verweerder 3 van het verzorgend personeel over de ontslagwens van klager. Dat was tegen de avond. Het verzorgend personeel gaf aan dat klager om informatie had gevraagd en dat zij klager hadden verwezen naar de psychiater. Zij hebben klager ook gezegd dat er een CM zou worden aangevraagd als klager wilde weggaan. Klager heeft die dag aan het dagprogramma deelgenomen. Pas om 5 uur had klager een uitgesproken ontslagwens. Er is toen gehandeld volgens protocol. Om 6 uur is er een CM afgegeven.

De zorgmachtiging (ZM) was al aangevraagd, maar de zitting was uitgesteld. Op de 21 of 22ste heeft de zitting wel plaatsgevonden en is de ZM afgegeven.

4. Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie gaat uit van de volgende feitelijke gang van zaken.

Klager verbleef tot en met 26 mei 2020 bij de FPA Den Haag. Op 26 mei 2020 is klager voor een time out opgenomen op de afdeling FHIC van de FPA Utrecht. Klager verbleef bij de FPA Den Haag op grond van een rechterlijke machtiging (RM) op basis van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (Wet Bopz) met expiratiedatum 19 mei 2020. Op 9 april 2020 is een zorgmachtiging (ZM) op basis van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) aangevraagd. In de avond van 20 mei 2020 is een crisismaatregel aangevraagd. De crisisdienst heeft op basis van telefonische informatie van verweerder 3 aangegeven dat met ingang van 18:00 uur verplichte zorg kon worden verleend, maar dat in verband met een grote toestroom van aanvragen klager pas na middernacht zou kunnen worden gezien. Een onafhankelijk psychiater van de crisisdienst heeft klager op 21 mei 2020 rond 5:00 uur gezien. Op basis van de beoordeling van de crisisdienst heeft de burgemeester van Utrecht op 21 mei 2020 om 10:44 uur een crisismaatregel (CM) genomen. Op 22 mei 2020 is een ZM afgegeven met expiratiedatum 22 november 2020.

In de toelichting bij het klaagschrift stelt de PVP:

- dat de crisismaatregel niet binnen de daarvoor gestelde termijn van achttien uren is afgegeven.
- dat verweerders pas een dag na het uittren van de ontslagwens van klager een CM hebben aangevraagd.

Het eerst genoemde onderdeel is niet nader onderbouwd. Gesteld noch gebleken is dat de vertraging in de afgifte van de CM aan de zorgverantwoordelijke zou zijn te wijten. De commissie gaat dan ook aan dit punt voorbij.

Het tweede punt is door klager wel nader onderbouwd. Klager stelt dat hij op zowel 19 als 20 mei heeft aangegeven dat hij niet vrijwillig wilde blijven en weg wilde gaan. Volgens klager heeft hij van het verzorgend personeel begrepen dat hij zijn ontslagwens met zijn behandelaar moest bespreken en dat voor hem een gesprek zou worden geregeld met een behandelaar. Klager stelt zich op het standpunt dat hij in afwachting van dat gesprek onvrijwillig in de kliniek verbleef en dat er geen CM was aangevraagd.

De commissie overweegt dat op grond van artikel 7:3 Wvggz voorafgaand aan de beslissing over een crisismaatregel gedurende korte tijd verplichte zorg aan een patiënt kan worden verleend, indien redelijkerwijs mag worden verondersteld dat een crisismaatregel zal worden genomen. Op grond van artikel 10:3 Wvggz kan een patiënt een klacht indienen tegen een beslissing om verplichte zorg te verlenen voorafgaand aan een crisismaatregel.

De commissie is van oordeel dat het klaagschrift van klager niet is aan te merken als een klaagschrift in de zin van artikel 10:3 Wvggz. Klager heeft immers geen klacht ingediend tegen de beslissing tot het verlenen van tijdelijk verplichte zorg voorafgaand aan de crisismaatregel. Evenmin heeft klager zich beroepen op een van de overige klachtgronden die in de Wvggz worden genoemd.

Klager stelt dat hij in de periode vanaf de expiratie van de RM en tot het aanvragen van de CM onvrijwillig in de kliniek verbleef en er geen grond was om hem tegen zijn wil in de kliniek vast te houden. Klager stelt dat hij op zowel 19 als 20 mei heeft aangegeven dat hij niet vrijwillig wilde blijven en weg wilde gaan. Volgens klager heeft hij van het verzorgend personeel begrepen dat hij zijn ontslagwens met zijn behandelaar moest bespreken en dat voor hem een gesprek zou worden geregeld met een behandelaar. Klager stelt zich op het standpunt dat hij in afwachting van dat gesprek onvrijwillig in de kliniek verbleef.

Verweerders hebben hiertegenover gesteld dat aan klager op 19 mei in de afzonderingskamer is uitgelegd dat de RM op 19 mei 2020 afliep en de ZM nog moest worden afgegeven. En dat zijn verblijf in de kliniek hiermee in feite vrijwillig was. Klager heeft dit volgens verweerders begrepen en heeft hiermee ingestemd. Verweerders stellen dat klager weliswaar in de avond van 19 mei 2020 heeft gezegd dat hij uit de kliniek weg zou kunnen gaan, maar dat hij pas in de avond van 20 mei 2020 expliciet een ontslagwens uitte. Verweerders beschouwen het verblijf van klager in de kliniek derhalve tot de avond van 20 mei 2020 als vrijwillig.

De commissie ziet zich derhalve sec gesteld voor de vraag of door Fivoor correct en adequaat is gehandeld ten aanzien van het gegeven dat de RM expireerde en de ZM nog niet was afgegeven. De commissie merkt het klachtschrift van klager aan als klachtschrift in de zin van artikel 14 Wkkgz (Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg).

In het algemeen overweegt de commissie dat het kader om een handelen dan wel nalaten van Fivoor (hierna de instelling) te toetsen, is gelegen in de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz). Artikel 2 lid 2 Wkkgz, geeft de volgende definitie van wat wordt verstaan onder zorg van goede kwaliteit en van goed niveau:

- a.** die in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht is, tijdig wordt verleend, en is afgestemd op de reële behoefte van de cliënt,
- b.** waarbij zorgverleners handelen in overeenstemming met de op hen rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de professionele standaard, waaronder de kwaliteitsstandaard, bedoeld in artikel 1, onderdeel z, van de Zorgverzekeringswet, en
- c.** waarbij de rechten van de cliënt zorgvuldig in acht worden genomen en de cliënt ook overigens met respect wordt behandeld.

De commissie overweegt verder als volgt:

De rapportage van 19 mei 2020 rond vijf uur in de middag luidt als volgt; *"Patient is gesproken in separeer door [GZ psycholoog] en [arts]. Er is hem uitleg gegeven over afloop RM en aanvraag ZM. Hij weet dat hij nu vrijwillig is en is akkoord met het voorgestelde beleid. Hij is ook akkoord met de mobilisatie en op de hoogte dat hij mogelijk nog slaapt in de separeer deze nacht. Ook is hij akkoord met medicatie en kamerprogramma .Er is dan ook geen reden voor aanvraag acute maatregel op dit moment. Als patient wel weerstand toont, ontslagwens uit, of er sprake is van onvrijwillige separatie dan wel indicatie noodmedicatie, dan moet crisismaatregel alsnog aangevraagd worden."*

Het schriftelijk verweer van verweerders 1 en 2 Houdt onder meer in: *Klager verbleef op 19 mei jl. vrijwillig op de FPA te Den Haag. Dat was verweerders 1 en 2 bekend. Hij is de 19e door zijn behandelaren (waaronder verweerder 3) beoordeeld en heeft in dat gesprek aangegeven dat hij vrijwillig wilde blijven. Die avond heeft hij aan verweerder 1 en een collega gezegd dat hij vrijwillig was en dus weg zou kunnen gaan. Hierover hebben zij hem toen geadviseerd om het de volgende dag met een behandelaar te bespreken. Daarmee ging hij akkoord. Er is op geen enkel moment dwang hierbij uitgevoerd.*

Dit gesprek met klager is niet weergegeven in de dagrapportage.

De rapportage van 20 mei 2020 rond kwart over zes 's-avonds luidt als volgt: "1715; Dhr geeft aan een ontslagwens te hebben. Conform beleid wordt dan een CM aangevraagd ivm de huidige vrijwillige status per 19-05-20. Er is reeds een zorgmachtiging aangevraagd op 9-4-20. as vrijdag 22-05-20 zal de zitting hiervan plaatsvinden. Dhr is net uit de separatie (20-05) na een derde incident in 5 weken op de afdeling. Hierbij heeft hij personeel en medepatient verwond.(met stoel geslagen/hete koffie in gezicht gegooid).Hij vormt een acuut gevaar voor anderen indien dhr nu zou worden vrijgelaten. In het verleden heeft dhr ook buiten de inrichting gewelddadig gedrag vertoond. Dhr is beoordeeld door de psychiater waarbij een psychotisch beeld werd gezien met onderliggende achterdocht, bij een man met een schizofreniforme stoornis en bijkomend een forse antisociale persoonlijkheidsstoornis. Dhr heeft reeds lange tijd een behandeling met cisordinol 35 mg (druppelvorm). Crisisdienst gesproken.de verplichte zorg is per 1800u ingegaan. Ze komen dhr beoordelen op de afdeling maar dit zal na middernacht worden aangezien er een grote drukte is. Afdeling is geïnformeerd.

De rapportage van 20 mei rond half negen 's-avonds luidt als volgt: "Melding: 17:15 Melder [GZ psycholoog] [06-nummer]. Codering na triage U 3Patiënt is 19 mei op vrijwillige basis opgenomen. Hij komt net uit de separeer en heeft nu een ontslagwens. Gezien het gevaar dat hij direct staakt met zijn medicatie en de kans groot is dat hij binnen 24 uur geweld naar derden zal gebruiken graag een CM beoordeling. Verplichte zorg is gestart om 18:00".

De commissie leidt uit hetgeen in zowel de verweerschriften als de rapportages vermeld is af dat klager pas op 20 mei rond 17.00 uur een expliciete wens heeft geuit om te worden vrijgelaten. Daarvoor heeft klager er kennelijk, zoals ook blijkt uit zijn vrijwillige deelname aan het dagprogramma, in berust dat hij in afwachting van de aangevraagde zorgmachtiging op vrijwillige basis in de instelling heeft verbleven. Zodra klager zijn wens tot ontslag heeft geuit is een CM aangevraagd en verleend. Dat klager - door grote drukte - pas enkele uren later is beoordeeld, heeft niet tot gevolg dat het verblijf van klager in de tussenperiode als onvrijwillig en daarmee onterecht moet worden gezien. De commissie is er voldoende van overtuigd dat verweerders zorgvuldig en volgens de protocollen zijn omgegaan met de uitingen van klager met betrekking tot het expireren van de RM. De commissie ziet derhalve geen aanleiding om aan te nemen dat verweerders in de onderhavige zaak hebben gehandeld in strijd met artikel 2 Wkkgz.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.

Aanbeveling

Naar verwachting zal Fivoor zich meer dan eens gesteld zien voor een situatie waar een RM expireert en de ZM nog niet is afgegeven. Het verdient aanbeveling om in een dergelijke situatie ook een vraag of mededeling van een patiënt vast te leggen in het dossier. In casu: het gesprek tussen het verplegend personeel en klager in de avond van 19 mei 2020.

Rotterdam, 30 juni 2020

Namens de klachtencommissie

[voorzitter], voorzitter